

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Мирјане Пузовић и Драгице Вранић, чланова већа, решавајући по жалби [REDACTED], изјављеној преко пуномоћника [REDACTED], против решења Дисциплинске комисије [REDACTED] године, на основу члана 142. и члана 144. став 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...9/26) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16...2/23-одлука УС), у дисциплинском поступку, на седници одржаној 01.06.2026. године, донела је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба [REDACTED], **ПОНИШТАВА** решење Дисциплинске комисије [REDACTED] године и предмет **ВРАЋА** првостепеном органу на поновни поступак.

Образложење

Решењем Дисциплинске комисије [REDACTED] године, државни службеник, [REDACTED], распоређен на радном месту архивар, у звању референта, оглашен је дисциплински одговорним због учињене теже повреде дужности из радног односа из члана 109. став 1. тачка 1. Закона о државним службеницима, неизвршавање или несавесно неблаговремено или немарно извршавање послова или налога претпостављеног, јер није поступио у складу са Наредбом [REDACTED] године, којом му је наложено да одмах по пријему исте судској управи достави списе предмета П1. бр. [REDACTED], за које се увидом у систем за аутоматско вођење предмета „АВП“ и у фотокопији доставне књиге за пријем предмета из парничне писарнице у архив суда, утврђује да се налазе у архиви суда, почев од 13.12.2022. године, већ је само судској управи доставио обавештење од 12.11.2025. године о томе да предмет П1. бр. [REDACTED] детаљном претрагом архиве није могао да пронађе, будући да након што је својим потписом, дана 13.12.2022. године, потврдио пријем предмета П1.бр. [REDACTED] из парничне писарнице у архиву суда није евидентирао његово даље кретање услед чега предмет није могао бити пронађен по наредби, као и због тога што је својом кривицом свесно занемарио прописана правила евидентирања предмета у вези његовог кретања из архиве суда другим службама у суду или државним органима, на који начин није предузео све мере усмерене на правилно чување архивираних предмета, чиме је довео до немогућности проналаска предмета П1. бр. [REDACTED] и онемогућавања да странка у овим списима предмета [REDACTED] изврши увид у списе предмета, иако на то има право у складу са одредбом чл. 98 Судског пословника и одредбом чл. 149 Закона о парничном поступку и како је то тражио захтевом за слободан приступ информацијама од јавног значаја од 31.10.2025. године, на који начин је приликом обављања послова архивара поступио супротно одредбама члана 238 став 3 Судског пословника, јер није водио списак издатих предмета из архиве са назначењем времена када би предмет требало да буде враћен архиви и није проверавао најмање једанпут месечно да ли је предмет враћен у предвиђеним роковима, па му је Дисциплинска комисија на основу члана 110 став 2 тачка 1 Закона о

државним службеницима изрекла новчану казну у износу од 20% његове основне плате, за месец у коме је новчана казна изречена, у трајању од једног месеца.

Против наведеног решења, ██████████ је благовремено преко пуномоћника ██████████, изјавио жалбу због битне повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, указујући да је Дисциплинска комисија била састављена супротно Одлуци о формирању дисциплинске комисије ██████████. године, јер је судија ██████████ учествовала у дисциплинском поступку због немогућности присуства судије ██████████ да учествује у поступку, а није била њен заменик члан, већ је одређена за заменика члана комисије судије ██████████. Такође указује, да није правилно утврђена кривица жалиоца у погледу евидентирања предмета који је изнет из архиве, јер предмет није ни изнет из архиве, па није ни могао бити евидентиран као предмет који се налази ван архиве, те да је евентуалним проналажењем предмета у некој другој служби у суду уз потврду да им је предат предмет од стране жалиоца, могло разматрати да ли је кретање евидентирано, као и да је због потреба странке ██████████ да изврши увид у предмет, постојала могућност реконструкције предмета у рекордно кратком времену. Поред тога, истакао је да су током доношења побијане одлуке занемарене кључне околности које искључују одговорност жалиоца, а то је да од архиве постоје 3 кључа које поред жалиоца поседују и ██████████, а да се трећи налази у стражарници суда и да је исти доступан већем броју лица, као и чињеницу да се архива суда налази у више просторија. Такође је истакао, да оцена суда да „одсуство са рада није било у толико дугом трајању“ и да је жалилац требао по повратку са годишњег одмора извршити преглед издатих и враћених предмета нема ослонац у доказима спроведеним у току поступка да је жалилац издао предмет без одговарајуће процедуре и тиме учинио дисциплински прекршај за који је оглашен одговорним. И на крају је истакао да је дисциплинска комисија одбила предлог одбране да се саслушају лица која су радила у архиви без писменог налога за период од 13.12.2022. године до 12.11.2025. године, као и да се прибави од судске управе податак колико лица има приступ кључевима архиве, да ли лица која званично мењају жалиоца имају на то право, јер исти нису државни службеници, а тиме би се потврдио навод одбране да нестанак предмета није у узрочно-последичној вези са поступањем односно непоступањем жалиоца, већ организовањем рада суда. Предложио је да Жалбена комисија судова усвоји жалбу и побијано решење поништи и одлучи сама о овој дисциплинској ствари, тако што ће жалиоца ослободити од дисциплинске одговорности или исто поништи и списе предмета врати првостепеном органу на поновни поступак, ради законитог одлучивања.

У одговору на жалбу, првостепени орган је навео да су неосновани наводи жалбе жалиоца, с обзиром да је побијано решење донето након законито спроведеног поступка, да је Дисциплинска комисија формирана Одлуком председника суда ██████████. године, прописно поступала, да је у том саставу такође поступала у складу са законом и у прописаном саставу донела одлуку о дисциплинској одговорности жалиоца, а да учествовање заменика члана у моменту када је члан комисије био одсутан са посла не утиче на законитост побијаног решења, да жалилац не може бити ослобођен одговорности зато што предмет није пронађен у архиви суда где је требало да буде, а да кретање предмета није забележено, за шта је одговоран жалилац као архивар суда, да ни једни актом није

прописана обавеза жалиоца да напусти своје радно место ради рада са странкама, јер за то постоје други запослени у суду, да ██████████ свакодневно бораве у просторијама архива, јер у суду нема довољно простора – слободних канцеларија, а да на то жалилац никада није имао примедби, нити се судској управи обраћао са захтевом њиховог измештања у неке друге просторије у суду. Такође је истакао да просторију у којој је требало да се међу 300.000 архивираних предмета налази и тражени предмет једино могао познавати жалилац као архивар, али у зависности од начина на који је извршена класификација архивираних предмета, што све указује да жалилац због описа посла свог радног места јесте одговоран зашто предмет П1.бр. ██████████ није пронађен у архиви суда, где је према изведеним доказима требало да буде. Предложио је да се жалба жалиоца одбије као неоснована, а побијано решење потврди.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да је жалба основана.

Жалбена комисија налази, а на шта је основано указано и у жалби пуномоћника жалиоца да је изрека побијаног решења нејасна и неразумљива и контрадикторна са доказима из образложења.

Наиме, првостепени орган у изреци побијаног решења између осталог наводи да су радње жалиоца: „...што је својом кривицом свесно занемарио прописана правила евидентирања предмета у вези његовог кретања из архиве суда другим службама у суду или државним органима, на који начин није предузео све мере усмерене на правилно чување архивираних предмета...јер није водио списак издатих предмета из архиве са назначењем времена када би предмет требало да буде враћен архиви и није проверавао најмање једанпут месечно да ли је предмет враћен у предвиђеним роковима“, због којих радњи га је огласио дисциплински одговорним за тежу повреду дужности из радног односа - немарно и несавесно извршавање послова из члана 109. став 1. тачка 1. Закона о државним службеницима.

Међутим, у образложењу побијаног решења, о овој одлучној чињеници, првостепени орган не даје јасне и недвосмислене разлоге, јер ниједан спроведен доказ не упућује на закључак да је предмет П1.бр. ██████████ изнет из архиве суда.

Из списка предмета произлази да је у првостепеном поступку поред одбране жалиоца, коју првостепени орган не прихвата као истиниту, саслушао само представника Синдикалне организације и шефа парничне писарнице ██████████. Из исказа овог сведока се утврђује да она тражи предмете из архиве од архивара, по броју, које архивар уписује у свеску у коју се она потпише да их је примила и да тако поступају сви референти који су запослени у парничној писарници, и у недостатку других доказа, нејасно је на основу ког доказа је првостепени орган утврдио да је предмет П1. бр. ██████████ изнет из архиве, а нарочито код неспорне чињенице, да су Годишњим распоредом послова одређени запослени ██████████ као замена жалиоцу у случају његове одсутности и да кључ од архиве поседује више запослених лица.

Наведени недостаци, по оцени Жалбене комисије судова, ожалбено решење чине незаконитим.

Жалбена комисија судова указује да је првостепени орган дужан да у поновном поступку, имајући у виду примедбе из овог решења и да се ради о спровођењу дисциплинског поступка, на јасан и недвосмислен начин утврди да ли је жалилац извршио радње које му се стављају на терет, ако јесте, начин, време и место извршења тих радњи, као и субјективни однос жалиоца, с обзиром да наведени елементи представљају конкретизацију повреде радне дужности и да за своја утврђења да јасне и непротивречне разлоге.

Сходно изнетом, Жалбена комисија је на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

Дн-а:

- Дисциплинској комисији ██████████ - 2 примерка решења, од којих је један примерак дужан уручити жалиоцу, преко пуномоћника
- Архиви